

Na seminaru u Hrvatskoj

joi, 02 august 2012

{xtypo_quote}Srpanj je mjesec i veoma su velike vrucine kako u zraku, tako i u mojoj duši...
{/xtypo_quote}

Ispred mene se nalaze slike sa Seminara za uitelje i nastavnike pripadnike hrvatske nacionalne manjine, iseljenike i Hrvate u BiH. Na seminaru održanom u Vodicama bili su prisutni uitelji i profesori hrvatske nacionalnosti iz Australije, Austrije, Bosne, Canade, Italije, Maarske, Rumunjske i Slovenije, dakle ljudi koji žive i rade u takozvanim državama i kontinentima ali spojeni po svojoj nacionalnosti i ljubavi prema hrvatskom materinskom jeziku i kulturi.

Od nas, iz Rumunjske, na seminaru su sudjelovali Iancov Gheorghe, Radici Mirela, Todor Mihai i Vlasici Marija. U programu ovoga strukovnog skupa su se nalazile zanimljive teme, kao na primjer: Hrvatska usmena književnost, Biološka raznolikost Hrvatske, Biblija, jedan mogući pristup odgojno-obrazovnom procesu, Glagoljica i pismo Hrvata, Narodni plodovi i pjesme Hrvatske uz Lado (ansambl narodnih plesova i pjesama) itd. Sve su ove teme toliko privlačile da, bez obzira na udaljenost od mjesta održavanja seminara samo nekoliko koraka, sudionici su uvijek preferirali biti na seminaru i slušati zanimljiva predavanja iz hrvatskog jezika i književnosti, iz hrvatske povijesti, zemljopisa i umjetnosti.

Prije nego li završim moje misli o seminaru, istaknut u nekoliko ideja s kojima sam se vratila iz Hrvatske. Kao prvo, neosporno je da pripadnici hrvatske nacionalnosti, bez obzira gdje žive, sa injavaju hrvatsku kulturnu baštinu, hrvatsko bogatstvo. Jezik ga govore karševski Hrvati u Rumunjskoj, karševski jezik, ali u istoj mjeri tradicionalna nošnja i stari običaji, sve je to blago s kojim se Karševci mogu ponositi bilo gdje i u bilo koje vrijeme. S druge strane, uitelji i profesori pripadnici hrvatske manjine su najpozvaniji da izrade udžbenike i materijale za poučavanje hrvatskog jezika jer im znanje, iskustvo i nastavni rad pomažu da odaberu ono što je najbolje za učenike i određenu situaciju. Naposljetku, hrvatski jezik i književnost se mogu uspješno učiti i osvojiti u školi samo kad nastavnici zasade u učenika ljubav prema ovome predmetu, odnosno ljubav prema onome što je svoje. "Ako ljubavi nema, ništa nema" - veli jedna stara poslovice i upravo zato nastavnik najprije mora potaknuti učenika da ljubi materinski jezik, a zatim mu mora uvrstiti korijene i usaditi krila da bolje i efikasnije osvoji građu iz hrvatskog jezika i književnosti.

Na kraju, dužna sam zahvaliti Agenciji za odgoj i obrazovanje R. Hrvatske, odnosno organizatoru Seminara, što nam je pozivom na Stručni skup u Vodicama omogućilo da bolje upoznamo jezik, povijest i kulturu prelijepe nam matice zemlje, kao i Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj, koji nam je osigurao besplatni prijevoz na seminar, kao svaki put do sada...

I opet gledam zajedničku sliku sudionika seminara. Slikali smo se zadnjeg dana, neposredno prije polaska kući. Na slici vidim Katicu iz Australije, Sabinu iz Austrije, Antoniju iz Italije, Vesnu iz Canade. Svatko se spremio putovati svome domu s ciljem da preda i u učenika znanje stečeno na seminaru u Hrvatskoj.

Maria Vlasici

